

[Udenrigsministeren.]

Der er vel ingen i denne Sal, der tvivler om, at de forskellige Erhverv over for Indførsel af Færdigvarer og Raastoffer tit har mod hinanden stridende Interesser og tørner ganske haardt sammen med hinanden. Over for disse naturlige Forsøg fra hvert enkelt Erhvervs Side paa at hævde sin særlige Interesse er det Statsmyndighedernes Opgave at afveje Hensynet til de forskellige Erhvervsinteresser og behandle disse med en saadan Ligelighed, som tjener det danske Samfunds fælles økonomiske Velværd. Det har været gjort hidtil, og det vil ogsaa blive gjort i den kommende Tid under den fortsatte Administration af den bestaaende Valutaordning.

Dernæst har den ærede Ordfører for Venstre og den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti henvendt sig til mig i Anledning af nogle Karikaturtegninger i et Hæfte af Hr. Hans Bendix og den Omtale af disse Tegninger, der er fremkommet. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har spurgt, om jeg har faaet nogen Indberetning derom. Jeg kan svare, at jeg har faaet en Indberetning om den Artikel, der er fremkaldt derved i „Völkischer Beobachter“, og der er desuden til Udenrigsministeriet fra det herværende tyske Gesandtskab foretaget en foreløbig Henvendelse om denne Sag. Jeg kan dertil føje, at det er jo ikke sjældent, at vi i Udenrigsministeriet modtager Henvendelser fra snart det ene, snart det andet fremmede Lands Gesandtskab om snart det ene og snart det andet Blad herhjemme, og i de Tilfælde, hvor der synes at være Grundlag derfor, retter vi fra Udenrigsministeriets Side til det paagældende Blads Redaktion en Opfordring om at tage de fornødne Hensyn.

Det er en Selvfølge, at jeg meget beklager Fremkomsten af Meningsytringer, der er af fornærmelig Karakter over for det ene og det andet fremmede Land. Der er ingen Tvivl om, at vi herhjemme baade i Pressen, i Bøger og i Tale bør afholde os fra at fremsætte Udtalelser, der maa anses for krænkende over for fremmede Stater, Folk eller Statsoverhoveder. Dette er ofte fremhævet af mig over for Pressens Ledere; jeg har stedse understreget, at det i lige saa høj Grad gælder Tegninger, Billeder og Overskrifter som selve Artiklernes Indhold.

Den danske Presse nyder fuld Frihed, ligesom der jo i det hele taget er en meget vidtgaaende Ytringsfrihed her i Danmark,

en Ytringsfrihed, hvis Karakter ikke altid fuldt ud forstaas i andre Lande. Vi ønsker alle at bevare denne Frihed, men det udelukker ikke, at man fra Udenrigsministeriets Side kan rette Henstillinger til Pressen om at iagttage de naturlige Hensyn over for Udlandet og kan lægge dem disse paa Sinde i de Tilfælde, hvor der maatte være Grund dertil. I det store og hele tager Pressen Hensyn til de Raad, vi giver.

Det kan selvsagt ikke undgaas, at der herhjemme fremkommer Vurderinger af Begivenheder i andre Lande og Forholdet mellem andre Lande; det vilde vel heller ikke kunne ønskes, at man undlod Fremsettelsen af saadanne Vurderinger, men det vilde efter min Mening altid være rigtigt, at man ved disse Vurderinger holdt sig for Øje, at Vilkaarene i de forskellige Lande er yderst forskelligartede, og at andre Landes Vilkaar ikke uden videre kan bedømmes ud fra Forholdene i Danmark, og at man ofte her i Landet ikke er fyldestgørende underrettet om, hvad der sker andetsteds. Men hvad man saa end maatte mene om andre Landes Forhold, bør man for sine Meningsytringer derom vælge en Form, der ikke er fornærmelig.

Jeg anser det for udelukket, at de Misgreb, der paa dette Omraade ved Lejlighed sker, kan faa Indflydelse paa Handelsforholdet mellem Danmark og andre Lande. Der er intet Grundlag for Troen derpaa; dette Handelsforhold hviler paa gensidige økonomiske Interesser. Men det kan jo ikke være anderledes, end at fornærmelige Udtryk, ja, blot udfordrende Udtalelser kan fremkalde Stemninger i andet Land, der ikke er til Gavn for det Tillidsforhold, vi ønsker at fæstne og udvikle over for *alle* Stater, uanset hvilken Styreform disse har.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har Ordet for en kort Bemærkning.

Hartvig Frisch: Jeg vil gerne fremsætte en ganske kort Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Krag. Ved en forbavsende logisk Kolbøtte naaede det ærede Medlem fra at forsvare Universitetets Aandsfrihed til at kræve Mundkurv paa en politisk Modstander. Det er, saa vidt jeg ved, ikke før hændt her i Rigsdagen, at et fremmed Lands Partipresse er taget til Udgangspunkt for et politisk Angreb paa en Landsmand. Det maa siges til Ros for den københavnske Presse i dens Helhed, at den har fundet sig for god til at bruge en udenlandsk Kilde til